

BAHAEDDİN ÖZKİŖİŖİ (D. 1928 - Ö. 10 Kasım 1975)

Sokakta adlı romanı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından tavsiye edilinceye kadar Bahaeddin ÖzkıŖiŖi sınırlı sayıda entelektüel tarafından bilinen ve okunan bir yazardı. Hakkında yapılan tartıŖmalar ÖzkıŖiŖi'nin kitaplarına duyulan ilgiyi artırdı. Yönelen erken eleŖtirilerin sahipleri eserlerinin derinliği ve zenginliği karŖısında mahcup oldular.

ÖzkıŖiŖi, 1928 Haziranında İstanbul, Fatih'te dünyaya geldi. Ailenin iki kız evlattan sonraki ilk oğludur. Babası Fatih dersiâmlarından Ömer Lütfi efendi, dedesi Manisa ili Demirci ilçesinin büyük nakŖî Ŗeyhlerinden Hacı Halit Efendi'dir. Hak âŖıklarının toplanma yeri olan evleri Bahaeddin için okuldan önce okul olur. Tasavvuf terbiyesiyle her vak'anın derinindeki hikmetleri kavrayabilmeyi öğrenir.

Karagömrük orta okulunu, Sultanahmet sanat enstitüsünü okur. Askerlik görevini 1947'de Erzurum'da yapar. YeŖilköy Havaalanında çalıŖır. Bu arada tanıştığı edebiyat ustaları kendisiyle ilgilenirler. Ahmet

Hamdi Tanpınar'ın evindeki bir sohbede yazdıklarını dinleyen Tanpınar "Devam et evladım. Sen on tane Sait Faik edersin" der. O da hikâye yazmaya devam eder. Daha sonra İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Fakültesi kaynak atölye Ŗefi olur. İki yıl Almanya'da kalır. Kaynak

öğretmen okulunu bitirir ve incelemelerde bulunur. Bir yandan yazarken diğer yandan Süheyl Ünver'den tezhip dersleri alır. Cam üzerine tezhip çalıŖır. Bir yandan da eski İstanbul evlerinin maketlerini üç boyutlu ve dört cepheli olarak yapar. Bu maketlerde yıkılan evlerin ahŖap malzemelerini kullanır ve aksesuarlara en ince teferruatına varana değin hükmeder.

1959'da hikâyelerini **Bir Çınar Vardı** adlı kitapçıkta toplar. Yirmi dokuz kısa hikâye ve bir ithaf hikâyesiyle otuz hikâyecikten meydana gelen bir kitapçık. 1969'da evlendikten sonra eŖinin teŖvikiyle

yazmaya devam eder ve yayınevimizdeki bütün kitapları ilk olarak o dönemde neŖredilir. 1975 Peyami Safa roman yarışmasına katılan yazar Sokakta adlı romanıyla başarı ödülü alır. Arkadan da Göç Zamanı basılır. Vefat ettiği gün satıŖa arz edilen bu kitap Türkiye Millî Kültür Vakfının başarı ödülüne lâıyık görülür ve bu ödül eŖine tevdi edilir. 10 Kasım 1975'te Bahaeddin

ÖzkıŖiŖi'ye ebed âleminden gel
derler.

Köse Kadı * Uçdaki Adam Ülkemizde henüz zayıf bir mevkide bulunan tarihi ve nehir roman türlerinin erken ve güzel örnekleri...

Köse Kadı ve Uçdaki Adam birbirini takip eder tarzda yazılmış; esas karakterlerin bir ikisi eksilse de yardımcı ve gölge karakterlerin önemli bir kısmı iki romanda da var olmuştur. ÖzkıŖiŖi, gidiş

heyecanıyla dönüş acısını birbirine ekleyerek Macar serhadlerindeki sergüzeŖtimizi hikâyeleŖtirmiş. Serhad boylarının atmosferini oluŖtururken gerçeklere riayet etmeye gayret etmiş, ayrıntıları

iŖlerken hayal gücünün okuyana zevk veren kıvrımlarında dolaşmış.

Romanlar böyle bir amaçları olmasa dahi okuyucuya bir bilinmeyen tarih muhayyilesi kazandırıyor ve fetih mücadelelerinin zannedildiği kadar iptidai bir hüviyetinin olmadığını; hadiselerin zannedildiğinden daha çetrefilli bir mahiyet arz ettiğini düşündürüyor. Harap kulübelerde yaŖayan casus dilenciler vardır; kâşanelerde gününü gün eden korkak yöneticiler de. Cihanşümul bir imparatorluğun daracık bir avalide can bulmaya baŖladıđı vakitlerde, tarih yalnızca kılıçların gölgesinde serinleyen bir tembel değildir. Akıl oyunlarının ve bin bir türlü cambazlığın da bu oluŖta bir rolü vardır.

Sokakta

Bir sokağa tutulan fener ülkemizin iki yüz yıldır içerisinde bulunduğu karanlık dehlizi aydınlatıyor. Sokakta, insanı değişim, modernleşme gibi kelimelerin büyüünden sıyrıyor. Faili meçhul elîm bir

cinayetle baŖlayan olaylar bizimle onlar arasındaki mücadeleyi açığa vuruyor. "Vücutta hücre nasıl bağımsız bir varlıksa, nasıl ezeli denge kanununa göre o vücutsuz, vücut onsuz olamazsa, benim sokağım da odur dünya için. Bu sebepten dünyada olan Ŗeyler sokağımı ve sokağımda olan

Ŗeyler dünyayı yakından ilgilendirir. Aynı denge kanununun gereğidir bu."

Göç Zamanı

Çağdaş Türk edebiyatının en yoğun kısa hikâyelerinden oluŖan bir derleme... Belli bir çevre ile sınırlı kalmadığı, konularını değişik muhitlerden aldığı halde hepsinde aynı sıcaklık ve derinliğe ulaŖabilen bir yazar... Bir duygunun, düşüncenin yahut hayattan bir kesitin olduğundan da canlı yaŖanıŖı... Bir Çınar Vardı (1959), Göç Zamanı (1975,90,95) ile "Papağan Dedi Ki" başlığı altında derlenip ilk defa yayınlanan hikâyeleri bir arada ve sırayla.

"Dede her kelimenin tadına baka baka, ağır ağır: "Bir gece" derdi. "Sabaha karşı Münâdi, göç zamanıdır diye bağıracak." Kaç geceler boyunca, o sesi duyabilmek için beklerken uyuyakalmışım. Çok defa salâ ile Münâdi'nin çağrısını birbirine karıştırmış, heyecanlanmışım. Kaç kez sabah ezanında bir Ŗey, Dede'nin anlattığı yeri

Bahaeddin zkişi

Editrden tarafından yazıldı.
Cuma, 09 Kasım 2012 18:03 -

ağıştırmıştı bana."

Bahaeddin zkişi Mnadi'nin ağırısına uyup ebedi heyecanı duymaya Dede'nin anlattığı yere gitti. Ondan bize kalan yukarıdaki drt eseridir.

İbrahim Zahit ALTAY